

UZASADNIENIE

wyroku z 12 października 2021 r.

Pozwem wniesionym 14.12.2020 roku powód P. P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w N. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. w W. (obecnie (...) S.A. w W.) kwoty 11950 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 listopada 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych. Dochodzone pozwem roszczenie wynika z przysługującego odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu marki P. (...). Powód dokonał naprawy pojazdu za kwotę 10966 złotych oraz wystawił fakturę za najem na kwotę 984 złote. Decyzją z dnia 13 grudnia 2017 roku pozwany odmówił wypłaty odszkodowania. Poszkodowany na podstawie umowy cesji zbył na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu. Odpowiedzialność pozwanego wynikała z tego, że był on ubezpieczycielem z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego sprawy kolizji. (k. 1-6)

Nakazem zapłaty wydanym 22 grudnia 2020 roku, sygn.. akt I Nc 2954/20, w całości uwzględniono żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz od kosztów procesu. Pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność co do zasady gdyż szkoda w pojeździe marki P. (...) nie mogła powstać w okolicznościach deklarowanych przez poszkodowanego. Pozwany zarzucił nadto brak legitymacji czynnej po stronie powodowej oraz brak odpowiedzialności za szkodę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.10.2017 roku zgłoszona została przez A. H. (1) szkoda w pojeździe marki P. (...) własności A. H. (2). W druku zgłoszenia szkody komunikacyjnej podano, że jego przyczyną było niezachowanie ostrożności przy cofaniu. Wskazano na uszkodzenia w pojeździe poszkodowanego tj. zderzaka przedniego, lewego reflektora, i kratki zderzaka lewej przedniej oraz w pojeździe sprawcy marki C. (...) nr rej (...) tj. lewy tył oraz sporządzono szkic sytuacyjny mający obrazować powstałą w dniu 9 października 2017 roku sytuację. Sprawcą zdarzenia i właścicielem pojazdu marki C. (...) nr rej.. (...) miała być A. C..

Dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej – k. 15-18, oświadczenie sprawcy kolizji drogowej – k. 14, szkic z miejsca zdarzenia – k. 17

Możliwy do ustalenia na podstawie dostępnej dokumentacji fotograficznej zakres uszkodzeń samochodu P. (...) nr rej.. (...) mających powstać podczas zdarzenia z dnia 9 października 2017 roku objął przednie lewe naroże tego pojazdu tj. zderzak przedni z lewej strony, klosz reflektora lewego oraz osłonę reflektora przeciwmgielnego przedniego lewego. Położenie zarysowań lewego reflektora sięga wysokości 0,66-0,67 m. Uszkodzenie lewej części zderzaka przedniego pojazdu mieści się w zakresie 0,55 -0,64 m. Na zdjęciach widoczne jest również otarcie poziomo przebiegającej krawędzi zderzaka poniżej linii czujnika odległości usytuowane 0,5 m od podłoża. Widoczne jest także uszkodzenie osłony reflektora przeciwmgielnego przedniego lewego usytuowane na wysokości 0,4 m oraz dwa otarcia dolnej lewej części zderzaka przedniego usytuowane na wysokości 0,25 -0,30 m (zdjęcia 3-4 opinii –k 110/2).

Możliwy do ustalenia na podstawie dostępnej dokumentacji fotograficznej zakres uszkodzeń samochodu c. (...) nr rej. (...) mających powstać podczas zdarzenia z dnia 9 października 2017 roku objął ścianę tylną lewą (błotnik lewy tylny) tego pojazdu oraz przylegającą do tej ściany część zderzaka tylnego z lewej strony (zdj. 7,8 opinia k. 111/2). Charakter uszkodzenia ściany tylnej lewej samochodu marki C. (...) w postaci poziomo przebiegających zarysowań i otarcia części łukowej nadkola w jego części tylnej wskazuje, że w czasie kolidowania pojazd ten przemieszczał się wzdłuż względem przeszkody, z którą nastąpił kontakt tego elementu. Na powyższe wskazuje również charakter płytkich, krótkich poziomo przebiegających zarysowań na części bocznej lewej zderzaka tylnego tego pojazdu. Kontakt ściany tylnej tego pojazdu z przeszkodą nastąpił maksymalnie do wysokości 0,66 m od podłoża a zarysowania tego

elementu są zlokalizowane na wysokości 0,6 -0,66 m od podłoża biorąc pod uwagę nieznaczne zarysowanie części łukowej nadkola w jego części tylnej.

Górny zakres uszkodzeń błotnika tylnego lewego samochodu marki C. odpowiada w przybliżeniu położeniu zarysowań lewego reflektora samochodu P. (...). Aby mogło dojść do zarysowania klosza lewego reflektora samochodu P. w udokumentowanym obszarze to musiało również dojść do zarysowania górnej powierzchni zderzaka przedniego przylegającej do dolnej krawędzi klosza reflektora. Ta część zderzaka przedniego wystaje na zewnątrz w stosunku do uszkodzonego klosza reflektora powinna zatem również ulec zarysowaniu. Jak wynika z analizy zdjęć na tej części zderzaka przedniego nie występują żadne zarysowania. Na kloszu lewego reflektora samochodu P. znajdują się przerywane zarysowania przebiegające skośnie lub łukowo (w przybliżeniu poziomo) lecz wśród nich widoczne są również krótkie nacięcia o wyraźnie skośnym, a w niektórych przypadkach w przybliżeniu pionowym przebiegu. Charakter tych uszkodzeń nie koreluje z uszkodzeniami ściany tylnej lewej (błotnika tylnego lewego) samochodu marki C. tj. zarysowaniami o wyraźnie ciągłym poziomym przebiegu i są raczej skutkiem oddziaływania narzędzia typu szlifierka na co wskazują ślady przetopień na kloszu reflektora. Charakter zidentyfikowanych uszkodzeń klosza lewego reflektora samochodu P. (...) wskazuje, iż mogły one zostać spreparowane. Także charakter uszkodzeń lewej części zderzaka przedniego samochodu P. tj. przebiegające w różnych kierunkach rysy oraz ślady przetopień tworzywa zderzaka wskazuje jednoznacznie, że uszkodzenia te nie są skutkiem kontaktu z samochodem C. (...) lecz mogły zostać spreparowane z użyciem narzędzia typu szlifierka. Zderzak w tym miejscu nosi również ślady poprzedniej naprawy tworzywa (widoczne ślady przetopu tworzywa). Uszkodzenia te z całą pewnością nie powstały podczas zdarzenia z 9 października 2017 roku w okolicznościach podanych przez A. C.. Położenie uszkodzeń osłony reflektora przeciwmgielnego przedniego lewego oraz otarć dolnej lewej części zderzaka przedniego samochodu marki P. nie koreluje z żadnymi uszkodzeniami samochodu C. (...). Jedynym elementem samochodu C., którego położenie koreluje z wysokością uszkodzenia osłony reflektora przeciwmgielnego przedniego lewego samochodu P. jest kołpak koła tylnego lewego samochodu C. (...). Charakter uszkodzenia osłony reflektora przeciwmgielnego przedniego lewego samochodu P. w postaci w przybliżeniu poziomo przebiegających zarysowań nie koreluje jednakże z opisem przebiegu zdarzenia z dnia 9 października 2017 roku podanym przez sprawczynię, zgodnie z którym samochód P. stał nieruchomo, a samochód (...) był w ruchu. Wówczas należałoby się spodziewać łukowo przebiegających zarysowań będących następstwem obrotu koła tylnego lewego samochodu C. (...). Zidentyfikowane uszkodzenia osłony reflektora przeciwmgielnego przedniego lewego samochodu P. mogło powstać w sytuacji gdyby to samochód P. był w ruchu a samochód C. (...) stał nieruchomo.

(Dowód : akta szkody – k. 59, opinia biegłego T. M. – k. 108-119)

Samochód marki P. został naprawiony w Zakładzie powoda, za co powód wystawił fakturę na kwotę 10966 złotych. Dodatkowo A. H. (2) wynajął u powoda samochód zastępczy na czas naprawy, za co powód wystawił fakturę na kwotę 984 zł brutto. Ubezpieczyciel pismem z dnia 13 grudnia 2017 roku odmówił przyjęcia odpowiedzialności i wypłaty odszkodowania wskazując, iż do opisanych uszkodzeń nie mogło dojść w okolicznościach opisanych w zgłoszeniu szkody. 20 grudnia 2017 roku A. H. (2) zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności na podstawie której przelał na powoda roszczenie o odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy szkody związanego ze szkodą komunikacyjną z dnia 9 października 2017 roku. Powód wzywał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 30 maja 2019 roku, jednak ubezpieczyciel nie zweryfikował dotychczasowego stanowiska.

Dowód: faktura – k. 22, 23, decyzja – k. 26-27, umowa cesji – k.26-27, wezwanie – k. 28, pismo z dnia 9.07.2019 roku – k. 31-32.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony oraz na podstawie opinii biegłego T. M..

Podkreślenia wymaga, iż żadna ze stron nie kwestionowała ustaleń biegłego, który jednoznacznie wskazał, iż do opisanych w zgłoszeniu szkody okolicznościach nie mogło dojść do wskazanych uszkodzeń w pojeździe marki P.. Biegły stwierdził jednoznacznie, że uszkodzenia noszą ślady ich preparowania. Szczegółowo opisał uszkodzenia i ich brak

korelacji i uzasadnił swoje stanowisko. W świetle niekwestionowanej opinii biegłego jako całkowicie niewiarygodne należało ocenić zeznania świadków A. J. (zd. C.) oraz A. H. (2), którzy wskazywali w jaki sposób doszło do wskazanych uszkodzeń. Po weryfikacji dowodów osobowych ze śladami uszkodzeń biegły w sposób jednoznaczny wskazał, iż do przedmiotowych uszkodzeń nie doszło w okolicznościach podawanych przez świadków. Sąd podzielił w całości opinię biegłego, na podstawie której poczynił ustalenia faktyczne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Roszczenie powoda oparte jest na art. art. 822 § 1 k.c. i art. 34 ust. 1 oraz 36 ust. 1 ustawy 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 ze zm.) w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 ze zm.). Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361-363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy). Stosownie zaś do treści art. 19 ust. 1 ustawy poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Przytoczone przepisy łączą więc odpowiedzialność ubezpieczyciela z obowiązkiem odszkodowania, do którego zobowiązany jest posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym, który to obowiązek wynika z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. Powód w przedmiotowej sprawie powinien więc wykazać przesłanki, od których zależy odpowiedzialność posiadacza mechanicznego środka komunikacji, tj. 1) fakt posiadania mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody; 2) szkodę; 3) związek przyczynowy pomiędzy ruchem mechanicznego środka komunikacji, a powstałą szkodą; 4) winę sprawcy. Ponadto kierując roszczenie w stosunku do ubezpieczyciela, powódka powinna wykazać, że zakład ubezpieczeń zawarł ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwany kwestionował co do zasady swoją odpowiedzialność jako ubezpieczającego za szkodę spowodowaną przez sprawcę. Z opinii biegłego T. M. ponad wszelką wątpliwość wynika, że do deklarowanych uszkodzeń w pojeździe marki P. nie mogło dojść w okolicznościach opisywanych przez rzekomą sprawczynię A. C.. Co więcej biegły stwierdził, że ślady noszą znamiona celowego ich spreparowania. Skoro zatem brak jest dowodu, że A. C., której samochód C. był ubezpieczony u strony pozwanej, była sprawcą zdarzenia, w ramach którego doszło do wskazywanych w niniejszym postępowaniu uszkodzeń samochodu marki P., nie można przypisać stronie pozwanej odpowiedzialności za uszkodzenie tego pojazdu. To na powodzie spoczywa ciężar wykazania odpowiedzialności sprawcy zdarzenia i tym samym jego ubezpieczyciela zgodnie z art. 6 k.c. Dowodu takiego jednak w postępowaniu brak, a opinia biegłego przesądza jednoznacznie, że okoliczności powstania uszkodzeń w pojeździe marki P. własności A. H. (2), podawana przez niego samego oraz świadka A. J. (zd. C.) są nieprawdziwe. Na podstawie

wskazanych dowodów brak jest możliwości ustalenia związku przyczynowego pomiędzy działaniem sprawcy a szkodą w postaci uszkodzenia pojazdu marki P..

Mając powyższe na uwadze, skoro pozwanemu nie można przypisać odpowiedzialności za uszkodzenie pojazdu P. (...) (nie można przypisać jej także sprawcy A. C., to brak jest po stronie pozwanej legitymacji biernej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I wyroku na podstawie powołanych przepisów.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty procesu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3600 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictw w kwocie 34 złote. Jednocześnie, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., Sąd w pkt V wyroku nakazał ściągnąć od powoda, jako strony przegrywającej proces, na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Nowym Sączu wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa wydatki na wynagrodzenie biegłego w wysokości 791,10 zł (k.124).

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. K.. 14 dni

10 listopada 2021 roku